

TROUBSKO

'86

VI.
NÁRODOPISNÁ
SLAVNOST
BRNĚNSKA

Troubsko '86

1. ČERVNA

VĚNOVÁNO 35. VÝROČÍ
ÚMRTÍ SBĚRATELKY
FRANTIŠKY KYSELKOVÉ

Troubsko '86

NA POČEST 65. VÝROČÍ
ZALOŽENÍ KSČ
A 75. VÝROČÍ VZNIKU
SOKOLA V TROUBSKU

BRNĚNSKO - oblast obklopující v širokém prstenci moravskou metropoli. Oblast přecházející na západě do snivých a melancholických vrchů Horácka, na jihu a východě do jiskřivého Slovácka a na severu do žírných rovin Hané. Oblast nejvíce poznamenaná přítomností průmyslového centra země, ale přesto svá, neopakovatelná. Málokdo z náhodných návštěvníků by zde asi hledal pozůstatky staletých tradic lidového umění. A přece, když bude ve sluných letních či podzimních dnech přijíždět z kterékoliv strany k Brnu, uslyší již z dálky zpěv chasy a přijede-li blíž, na náves, pod máju do Tuřan, Komína, Líšně nebo Troubska, užasne nad bohatstvím barev a barokní ladností tvarů ženských krojů, nad působivou kombinací modré, černé a bílé ve slavnostním střídém oblečení chlapců i nad neobvyklými hodovými zpěvy a tanci. Užasne nad tím, jaké bohatství lidové kultury se mohlo udržet v obcích ležících přímo na hranici velkoměsta či dokonce v jeho předměstích.

Ano, lidová kultura na Brněnsku se udržela a udrží i nadále, neboť má z čeho vycházet a na co navazovat. Vždyť kolik jen pamětníků, nositelů živých tradic lidového umění navštívili během desetiletí

národopisní pracovníci, kolik tisíc záznamů písní, tanců a zvyků z Brněnska existuje. I na Moravských lidových slavnostech, pořádaných v rámci Národopisné výstavy československé v Praze, jejíž devadesáté výročí jsme si loni připomněli, mělo Brněnsko své důstojné zastoupení. Občané z Troubska, Šlepanic a Ořechova, nadšení neobyčejnou odezvou veřejnosti na své vystoupení, se později stali jednou z příčin mohutného folklórního rozletu, jenž byl tehdy vzpruhou a příslibem do budoucnosti již tenkrát postupně a nenápadně mizejícího světa lidového umění. Pravidelně pořádané hody v řadě obcí, pořad brněnského regionu na strážnickém festivalu a konečně národopisné slavnosti v Troubsku, jež se ze slavností místního charakteru postupně nenásilnou cestou vyvinuly v národopisný festival celého Brněnska pak způsobily v sedmdesátých letech novou bouřlivou renesanci folklórního dění v oblasti a měly vliv na vznik celé řady vesnických souborů a skupin.

A je velice potěšitelné, že si tyto skupiny vychovávají své nástupce v malých dětských souborech, neboť tak o osud folklóru na Brněnsku nemusíme mít obavy.

Václav Štěpánek

Národopisné slavnosti v Troubsku se staly již před lety místem setkání folklórních skupin Brněnska a byly tedy již v době svého oficiálního založení před šesti lety slavnostmi regionálními. Dlouhou dobu se ovšem skrývaly folklórní veřejnosti pod nevýrazným názvem - hovořilo se o Okresní národopisné slavnosti. Letos poprvé se tedy název regionu promítá i do názvu slavnosti. Brněnsko tak konečně dostává svou oficiální Národopisnou slavnost Brněnska i podle jména. Zasloužilo si to již dávno. Ostatně, přesvědčte se o tom sami. Na letošní slavnosti máte možnost uvidět či uslyšet reprezentanty ze všech koutů naší národopisné oblasti.

Št.

Troubská chasa pod májku

na 77. výstavě v Brněnské výstavě

Brněnsko jako významná národopisná oblast proniklo do širšího povědomí již v období příprav na Národopisnou výstavu československou v Praze v roce 1895. Stalo se tak díky významným organizátorům dílčích přípravných slavností v Ořechově a v Troubsku a neméně významným sběratelským osobnostem. K nim patří na prvním místě sběratelka lidových písní Františka Kyselková, jejíž 35. výročí úmrtí vzpomínáme v tomto roce.

Františka Kyselková žila od 80.let minulého století v Ořechově u Brna jako žena učitele, spřízněného s rodinou Lucie Bakešové. Od začátku 90.let se věnovala po boku Lucie Bakešové, Leoše Janáčka a dalších sběratelské činnosti. Výsledkem jejích sběrů z území především Moravy, ale i Slovenska a okrajově i Čech je na 4.000 zápisů lidových písní, uložených v archívu Ústavu pro etnografii a folkloristiku ČSAV v Brně (dříve Státního ústavu pro lidovou píseň).

Jednou z prvních oblastí, jimž Fr. Kyselková věnovala pozornost, bylo Brněnsko. Z nejbližšího

okruhu Troubska jsou to obce Ořechov, Omice, Radostice, Silůvky, Hajany, Bohunice, Bosonohy.

Vzdálenější jsou Babice nad Svítavou, Šaratice u Sokolnic a mnohé další obce. Zápisy Kyselkové přetiskoval ve svých písňových sbírkách František Bartoš a mezi nimi jsou i četné písně ze jmenovaných obcí.

Letošní pořad Národopisné slavnosti v Troubsku věnujeme památce Františky Kyselkové a jejímu vztahu k lidové písni na Brněnsku. V pořadu zazní v podání jednotlivých skupin, souborů i jednotlivců písně ze Střelic, Bohunic, Ořechova, Omic a dalších. Jsou mezi nimi skutečné skvosty, zaznamenané u vynikajících zpěváků a zpěvaček a hudebníků. K nejvýznamnějším patří např. babička Růžková z Bohunic, babička "Margitka" z Tikovic, která znala i mnoho tanců, zapsaných po pohybové stránce Lucií Bakešovou, a dudák Matěj Uhlíř z Omic, poslední z dudáků na Brněnsku.

Dnešním pořadem chceme vzdát hold jak sběratelce Františce Kyselkové, tak i všem vynikajícím a dnes už neznámým zpěvákům, zpěvačkám a hudebníkům - informátorům Františky Kyselkové.

Upřímný dík patří i všem účinným - dalším nositelům hudebních, pěveckých a tanečních tradic Brněnska ať už z řad zástupců jednotlivých obcí nebo z řad souborů, které si zvolily folklór Brněnska k provozování své umělecké tvorby v rámci ZUČ.

Zdenka Jelínková,
nositelka vyznamenání Za vynikající práci a
Zasloužilá pracovníce kultury

Matěj Uhlíř, omický pastýř a dudák
zemřel roku 1894. Jeho fotografie
byla vystavena v Brněnské jizbě na
Národopisné výstavě československé.

Františka Kyselková v době, kdy začala sbírat lidové písně

Františka Kyselková v době, kdy začala sbírat lidové písně

K výročí velké moravské sběratelky

Konec osmdesátých a celá devadesátá léta minulého století proběhly v českých zemích ve znamení zvýšeného zájmu široké veřejnosti o vše, co nějak souviselo s národopisem, především však s duchovní kulturou našeho lidu, s folklórem. Zvláště po výzvě ředitele Národního divadla Schuberta k uspořádání Národopisné výstavy československé (dále jen NVČ) pak v českých zemích propukla nebývalá sběratelská a organizátorská činnost, jejímž výsledkem byly stovky nových zápisů lidových písní, tanců a obyčejů i sběr dokladů hmotné kultury našeho lidu, jež byly prezentovány nejdříve na místních národopisných výstávkách, posléze pak, v roce 1895, v areálu výstaviště Národopisné výstavy československé v Praze.

Brněnsko mělo v této činnosti jeden primát. Již roku 1888, tedy tři roky před tím nežli se začaly podnikat první kroky k organizaci NVČ, byla v Ořechově u Brna uspořádána národopisná výstavka, jež byla později dávána za vzor všem ostatním výstavám, organizovaným po roce 1891.

V roce pořádání této první národopisné výstavy přichází do Ořechova mladá manželská učitelská dvojice - František (1859-1949) a Františka (27.3.1865 v Kamenici u Jihlavy - 23.7.1951 v Brně) Kyselkovi. Tehdy ještě netušili, že setkání s touto rázovitou obcí ležící asi 15 km jihozápadně od Brna ovlivní nebyvalou měrou celý jejich budoucí život.

Ořechov se tehdy stával díky činnosti manželů Bakešových jedním z výrazných center moravského národopisu. Lucie Bakešová, již tehdy blízká spolupracovnice Leoše Janáčka, dcera otce moravské archeologie dr. Wankla spolu se svým manželem, statkářem Františkem Bakešem, se průkopnickým způsobem zasadili o oživení místních národopisných zvyků, zejména královniček a rozvinuli též v bezprostředním okolí Brna důležitou výzkumnou a sběratelskou činnost.

František Kyselka byl blízkým příbuzným rodiny Bakešovy, není tedy divu, že se oba, zejména však jeho manželka Františka, hned zapojili do tohoto pracovního kruhu. Františka Kyselková zpočátku pomáhala manželům Bakešovým pouze organizačně. Sama

však byla výbornou muzikantkou, především pak měla absolutní hudební sluch, jenž je jednou z podmínek úspěšného zápisu lidových písní. V roce 1891, kdy se po Schubertově výzvě rozvinula v Ořechově zvýšená národopisná aktivita, překvapila Fr. Kyselková L. Bakešovou tím, že v rámci příprav na druhou národopisnou výstavku (konala se v Ořechově v r. 1892) bez předchozí přípravy a bez hudebního nástroje zaznamenala píseň, kterou společně od místních zpěváků vyslechly. Bakešová se tímto objevem pochlubila jednomu z členů Družiny Sušilovy a zároveň organizátoru moravské účasti na NVČ, vlasteneckému knězi Ignátu Wurmovi. Ten pak na poradní schůzi v Ořechově, na níž byl přítomen i ředitel Schubert, vložil na bedra Františky Kyselkové nelehký úkol - sbírat národní písně na Brněnsku pro NVČ. Cesta k rozvinutí velkého sběratelského talentu mladé učitelky Kyselkové (v době kdy začala sbírat písně jí bylo 26 let a čekala narození druhého dítěte) tak byla otevřena.

Do zahájení NVČ v Praze sebrala F. Kyselková na Brněnsku na 150 písní, které, kaligraficky přepsány, byly vystaveny ve vitrině

výstavního paláce v tzv. Brněnské jízdě.

V bezprostřední blízkosti Ořechova pronikla Kyselková díky podpoře L. Bakešové poměrně snadno k dosud živým pramenům lidové písně a získala si důvěru nejstarších pamětníků, jako byli např. babička Párová či Kateřina Hudaňová z Ořechoviček nebo starý sedlák Nešpůrek ze Silůvek. Do širšího okolí však musela cestovat pěšky, neboť spojení do Ořechova nebylo nejlepší, veškerou práci konala na vlastní útraty a mnohdy ještě musela dávat případné odměny zpěvákům z vlastní kapsy. Přesto se jí práce dařila nebývalou měrou. Jedno své setkání se zpěvačkou - tvůrkyní popisuje Kyselková v brožuře Jak jsem sbírala lidové písně, kterou ke konci své šedesátileté sběratelské činnosti vydala vlastním nákladem:

"Nevycházela jsem z úžasu ! Píseň za písní vinula se jako stříbrný pramének a jedna pěknější druhé. A - nezapírám toho - slzy mi vstoupily do očí, když babička Růžková (Vendula Růžková z Bohunic - pozn. V.Š.) zanotila:

Ojí Kam se poděla ta Růžkova
rodina ?

Ojí Jak be jakživa v Bohonicích
nebela !

Poznala jsem ihned, že tu zpívá svůj plod a vypisuje rodinnou tragedii. A skutečně pěla dále:

Oj! Kam se poděli ti Růžkovi synoví?

Oj! Jak be jakživi v Bohonicích nebeli.

A hrdě dokončila:

Ti Růžkovi synoví, žádné na ně nic neví!

Debe na ně co věděl, šak be na ně pověděl!

Viděla jsem, že obsah písně prožívá celou svou duší. Že vidí před sebou ty své dobré syny, kteří se již kamsi poděli, ale - žádné na ně nic neví."

Po ukončení NVČ požádal František Bartoš Kyselkovou o svolení publikovat její písně v Národních písních moravských, velkolepém díle, jež společně s L. Janáčkem vydali v roce 1901. V práci je obsaženo 77 písní se sběru Františky Kyselkové, jež jsou spolu se 76 písněmi ze sbírky Moravské písně milostné (Janáček - Váša, Praha 1930-1936), 17 písněmi z Voničky lidových písní z Brněnska Josefa Černíka (Praha 1951) a jednotlivými písněmi v dalších sbírkách či materiálech (J. Jurášek, Zd. Jelínková, K. Vetterl a O. Sirovátka) jedinými tištěnými záznamy z její ob-

rovske sbírky, jež se za celou dobu její sběratelské činnosti rozrostla až na úctyhodné číslo 4 892 zápisů.

V roce 1905 byl po dlouhých jednáních a průtazích založen v Brně Pracovní výbor pro českou národní píseň na Moravě a ve Slezsku, jehož úkolem byl sběr a zpracovávání lidových písní. Do čela výboru se postavil L. Janáček, jeho členy byli mj. známí sběratelé Hynek Bím, Martin Zeman či architekt Dušan Jurkovič. Na Janáčkovu žádost se v roce 1909 stala jeho řádnou členkou i Františka Kyselková. V Kyselkové dostal výbor nejsvědomitější členku a sběratelku. Setrvala v něm i v době, kdy jiní sběratelé (Bím, Zeman) pro beznadějnost vyhlídek na vydání a zhodnocení sbírek jeho řady opouštěli, pracovala pro něj i po vzniku ČSR, kdy byl přejmenován na Státní ústav pro lidovou píseň.

Období činnosti Kyselkové ve výboru pod odborným vedením Leoše Janáčka patřilo k nejplodnějším létům její sběratelské činnosti. Janáček kladl na Kyselkovou ty nejzávažnější úkoly a ona je vždy stoprocentně plnila. Pod jeho vedením vyrostla v největší sběratelskou osobnost na Moravě.

Nejdříve začala Františka Kyselková doplňovat svou sbírku písní z Brněnska. Na Brněnsku zapisovala v letech 1906 - 1910 (kromě již zmíněných zápisů před NVČ), vrátila se sem sběratelsky v roce 1926 (písně z Babic a Biskoupek) a ještě v roce 1941 zapsala již jako 76 letá posledních 48 písní své sbírky v Pršticích. Není proto divu, že si sbírky písní z Brněnska cenila nejvíce. Při putování Brněnskem zapsala písně ve více než 30 obcích, celkový rozsah její sbírky čítá 751 písní. Nejvíce zápisů pořídila v Ořechově a okolí - 84, dále ve Střelicích - 50, Bohunicích - 35, Veverských Knínicích - 33, Dolních Kounicích - 40, Žabovřeskách - 32 a v Bystrci - 22.

Ne všechny takto sebrané písně však můžeme hodnotit jako opravdu lidové. Kyselková totiž, jak sama píše, zapisovala i písně, které se jí nehodily, aby odmítnutím zpěváka neodradila. Psala tak dlouho, až se dotyčný dostal na to pole, kde jej chtěla mít. Ve své brožuře konstatuje: "...není případným název sbíratí, poněvadž to není sbírání v pravém slova smyslu, nýbrž je to lovení perel anebo hledání zlata."

Neméně cenné jako písně z Brněnska jsou i sběry Kyselkové na rodném Horácku. V letech 1906 - 1910 tu zapsala 1004 písně, což je vlastně dodnes největší, leč nevydaná sbírka horáckých písní vůbec.

Janáček vysílal Kyselkovou do nejrůznějších míst Moravy, Slezska, dokonce i na Slovensko - jako jediná z Čech a Moravy sbírala v době těsně před 1. světovou válkou písně hlouběji ve slovenském vnitrozemí. V r. 1910 navštívila se svým manželem slovenskou stranu Javorníků - řadu obcí v púchovské dolině a Dolní a Horní Maríkovou, kde dokonce natočila některé písně na Edisonův fonograf, který jí Janáček svěřil. Sběratelka pracovala neúměrně, bez nároku na odměnu. O jejím zápalu, obětavosti a nezištnosti svědčí dopis, jenž poslala Janáčkově v roce 1911: "Víte dobře vážený pane řediteli, že jsem začala svou práci bez jakéhokoliv požadavku. Nevěděla jsem ani, dostanu-li náhradu hotových výloh, a přece jsem jezdila a svědomitě pracovala. Více než 100 dní cestovala jsem za plat 2 nebo 3 K denně a tenkrát nedoptávala jsem se, dostanu-li kdy více. A přece musela jsem mít po ten čas někoho za sebe, kdo by domácnost obstarával a práce mé - šití atd. musela jsem dávat

z domu. Myšlenka má byla, že kó-
náme všickni práci národní, kte-
rá se zvláště neplatí."

Veškerá činnost Františky Kyselko-
vé na poli národopisu byla ovšem
možná jen díky skvělému rodinné-
mu zázemí a pochopení, jež jí
připravoval její manžel a zpočát-
ku i jeho matka.

Není možné na tomto místě vy-
jmenovávat všechny oblasti, do
nichž Kyselková sběratelsky za-
sáhla, najde se však na Moravě
jen málo míst, jež by nenesly
stopy její činnosti. O neobyčej-
né péli a nadšení sběratelky
svědčí i ta skutečnost, že ještě
v třicátých letech, tedy již té-
měř sedmdesátiletá, prošla 34
obcemi na Kyjovsku a zaznamena-
la zde 642 písní, což je v pod-
statě i dodnes největší sbírka
písní z Kyjovska, která existuje.

Celá životní sbírka Kysel-
kové není v žádném případě jen
náhodnou snůškou slyšených a za-
psaných písní. Sběratelka praco-
vala systematicky, sbírka nepo-
strádá vnitřní logiku. Jiří Vy-
sloužil píše v medailonu o Fran-
tišce Kyselkové, jenž publikoval
v časopise Český lid (1955,
s.222n.) "...držela se Janáčkovy
zásady, kterou radil sběratelům:

"najdete-li studnici čisté vody, vysbírejte co nejpodrobněji jedno místo. Je to lépe než těkat z místa na místo." Snažila se téměř vždy proniknout co nejbliže k lidu a jeho písni...i když šla do oblastí méně známých, dovedla soustavností nahradit nedostatek znalostí prostředím jinak. Dala se uvádět ke zpěvákům místními důvěrníky, většinou z řad učitelstva, pečlivě se připravovala na sběr studií písní a příslušné literatury, což jí jistě usnadňovalo pochopit mentalitu kraje i rozvinout potřebnou iniciativu ve vyhledávání typických písní."

Činnost Františky Kyselkové nemá u nás svou soustavností, délkou a počtem zápisů obdoby. Sběratelka byla skromná, pracovitá, nedožadovala se pozornosti, které se běžně dostávalo jiným sběratelům. To je asi také důvod, proč je dnes její jméno přikryto pro širší veřejnost nánosem zapomnění. Vždyť kromě zmíněné již studie Vyseloužilovy, několika zpráv v různých metodických materiálech (Zd.Jelínková, O.Hrabalová) a stručné připomínky v Československém hudebním slovníku neby-

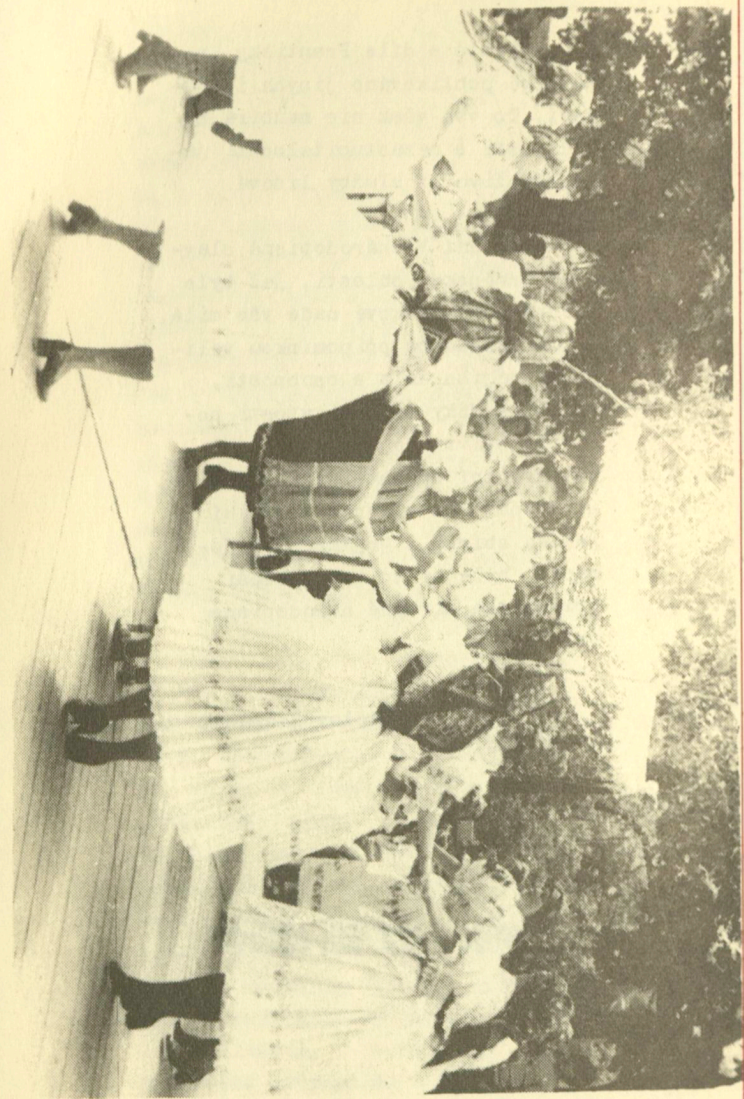
lo o životě a díle Františky Kyselkové publikováno jiných informací. To vše však nic neubírá na velikosti a nezastupitelnosti její celoživotní služby lidové písni.

Letošní VI.národopisná slavnost Brněnska, oblasti, jež byla Františce Kyselkové nade vše milá, je jen skromnou připomínkou velikosti jejího díla a osobnosti. Kdyby se díky této slavnosti podařilo oživit zájem o výsledky celoživotní sběratelčiny práce, a přispět tak alespoň k vydání jejích sbírek z Brněnska či Horácka, byla by to ta nejlepší připomínka skromné národopisné pracovnice

Václav Štěpánek

Troubské královničky v podání souboru
Podskalák

K výročí troubského Sokola

Národopisné slavnosti v Troubsku jsou téměř od svých počátků spjaty s činností troubského Sokola a není proto náhoda, že byla letošní slavnost mimo jiné věnována 75. výročí založení Sokola v obci.

Sokol byl v Troubsku založen ustavující schůzí 8. září 1911. Od samého počátku nespočívala jeho činnost pouze v pěstování kultury těla, ale též v péči o kulturně osvětové vyžití občanů. Kromě pořádání přednášek, divadel, besídek a zábav přešlo na Sokol i organizování každoročních národopisných slavností pořádaných v obci od doby Národopisné výstavy československé v Praze 1895, jež měla pro vzpruhu národopisného hnutí v Troubsku a na Brněnsku vůbec nedoceňitelný význam.

Sokolský kronikář napsal o pořádání slavností před 75 roky následující řádky: "Bývalo odedávna zvykem na pondělí svatodušní uspořádati v Troubsku jízdu králů. Stará tato slavnost, domácí na Slovácku, v okolí brněnském zachována pouze v Troubeku, počínala se zanedbávat. Založením tělocvičné jednoty Sokol se

Průvod účinkujících na národopisné slavnosti
v Troubsku v roce 1931 nazvané Rok na naší
dědině

však obnovila. K letošní slavnosti byly br.V.Vašulínem nacvičeny moravské národní tance a pro obveselení přichystány četné atrakce.

Nadešlo pondělí svatodušní. Den byl krásný a sliboval již ráno, že se chystaný podnik zdaří. Slunné odpoledne vívalo množství hostů z okolních vesnic, jakož i domácí lidi, kteří rádi uvidí již zapomínaný starý zvyk. Zazněla hudba a již vychází průvod děv a jinochů v troubských krojích a nastupuje v kruh, aby zaujal postavení k tanci. Kruh sevřen byl těsně zvědavými diváky, kteří vděčným potleskem odměňovali tančící za krásně provedené národní tance. Po jich ukončení přijíždí se šerhou v čele a králem uprostřed pestrá jízda králů, řadí se pod májí a již plynou z úst šerhových vtípy na troubskou májí, hostinec, hostinského, obecního sluhu, cukrářku a posléze děvčata, o kterých vždy něco lichotivého vyvolal. Tak za krátkou dobu věděla vesnice všechny tajnosti dívčích srdcí. Když všechna děvčata pořádku vystřídal, jim zalichotil nebo je ranil, rozjel se šerha se svou královskou družinou

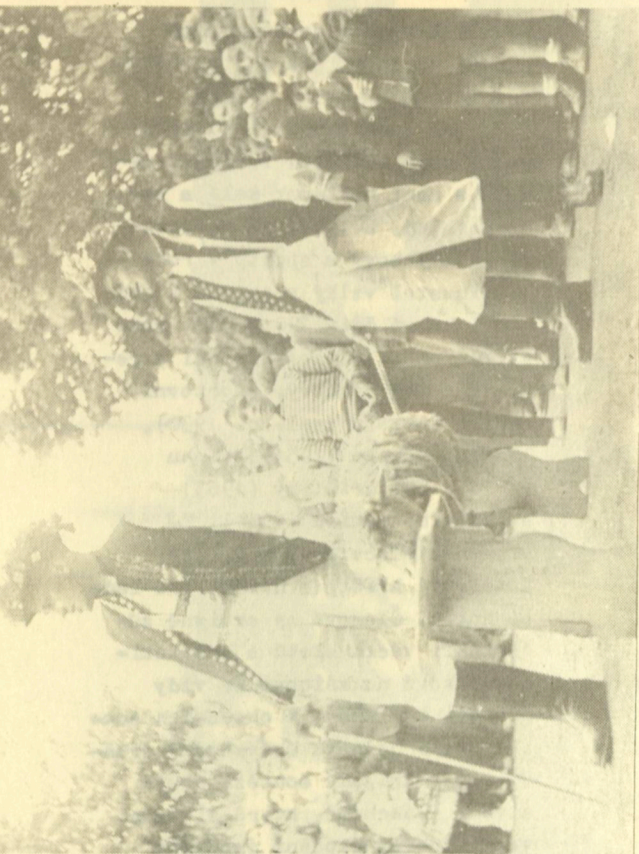

k domovu, aby se později zúčastnil nenucené zábavy, jež se pod májí rozproudila."

Roky ubíhaly a slavnosti se konaly každoročně s větším či menším úspěchem, nikdy však nechyběli stárce, královničky a jízda králů.

Národopisný soubor Sokola se zúčastnil i akcí mimo okres i kraj. Není možno se nezmínit o slavnostech v roce 1931, na kterých byly pod názvem Rok na naší dědině během tří dnů provedeny zvyky a obyčeje charakteristické pro život lidu na Brněnsku. Diváci, kterých se tehdy za nádherného počasí sešlo více než 2 500, tak měli možnost zhlédnout chození tří králů, masopust, jízdu králů, královničky, stínání berana, troubskou svatbu, ukázky hodů atd. Podnik zanechal ve všech zúčastněných dojem, že něco podobného nebylo dosud provedeno v širokém okolí.

Dnes se TJ Sokol podílí s OKS Brno-venkov a s Osvětovou besedou v Troubsku na organizaci již VI. národopisných slavností Brněnska, které, jak již sám název napovídá, již dávno překročily místní a okresní charakter.

Stínání berana na národopisné slavnosti
v Traubsku roku 1931

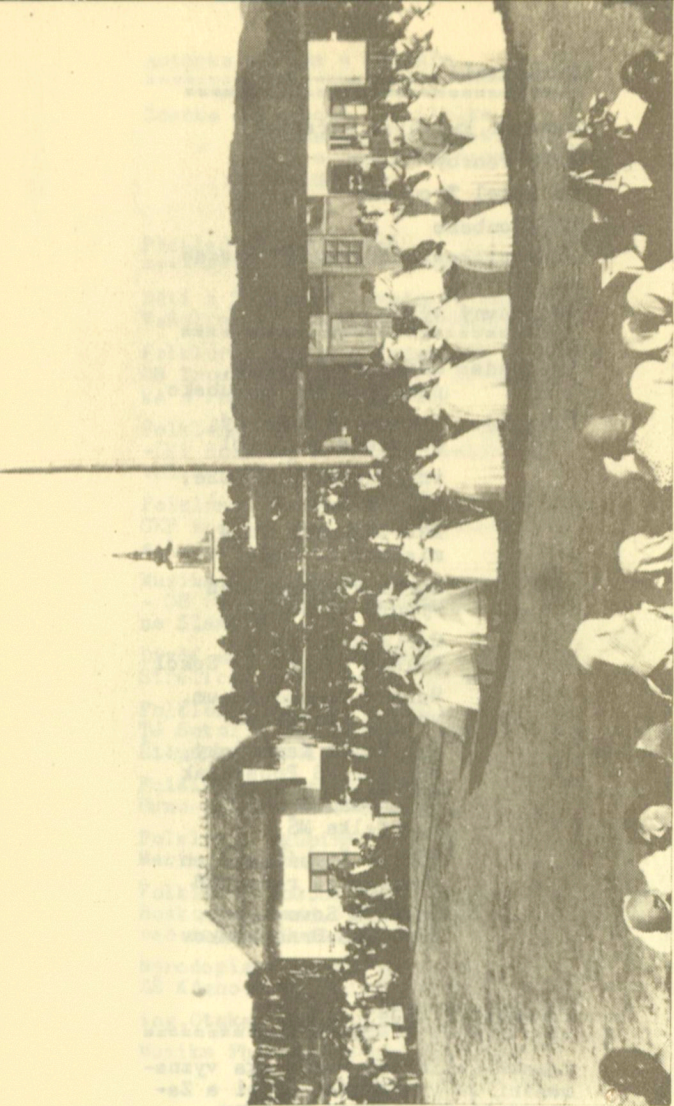
TJ Sokol tak do dnešních dnů pomáhá udržovat starou troubskou tradici.

Ani sportovní a tělovýchovná činnost TJ Sokol Troubsko nebyla a není nikterak malá a zanedbatelná. Zvláště po sjednocení tělovýchovy a sportu v roce 1948 nastal velký rozmach. V jednotě, která čítá 280 členů, rozvíjí činnost odbor základní a rekreační tělovýchovy, sportovní oddíly fotbalu (zal. r. 1930), ledního hokeje (1954), šachu (1954), kulturistiky (1963) a stolního tenisu (1984). TJ vlastní tělocvičnu, cvičiště, fotbalové hřiště a hřiště pro lední hokej. Členové se aktivně zúčastnili všech sletů a spartakiád, i když ne všichni se vždy dostali do Prahy. V okresních soutěžích má jednota zařazeno 9 družstev a v krajské soutěži družstvo 1 - šachové, které si vede velmi dobře. Úspěšní jsou též fotbalisté a kulturisté, kteří se probojovali do finále ČSR (ml. dorost).

Snahou TJ Sokol Troubsko bylo, je a vždy bude vychovávat zdatnou a morálně silnou mládež, jež bude vždy dbát o rozkvet obce i celé naší vlasti.

František Pokorný

Kolo troubských děvčat na národopisné
slavnosti v Troubsku roku 1931

Pořadatelé

=====
Okresní kulturní středisko
Brno-venkov
TJ Sokol Troubsko
OB Troubsko
=====

Přípravný výbor

=====

Předseda: Jaroslav Potužák,
předseda MNV Troubsko

Členové: František Pokorný,
předseda TJ Sokol
ing. Zdeněk Jaša, CSc.
předseda OB

RNDr. Jaromír Kuba,
místopř. TJ Sokol

Karel Findejs, člen
výboru TJ Sokol

Marie Kamenická,
členka výboru TJ Sokol

Martin Procházka, um.
ved. NS Podskalák

ing. Tomáš Kamenický,
org. ved. NS Podskalák

Hana Vašulínová,
ředitelka MŠ

Václav Štěpánek, člen
programové rady NSB

Ludmila Sovová, odb.
prac. OKS Brno-venkov

Programová rada

=====

Zdenka Jelínková, nositelka vyzna-
menání Za vynikající práci a Za-
sloužilá pracovnice kultury

Václav Štěpánek

Ludmila Sovová

Autorka pořadu a scénáře

=====

Zdenka Jelínková, nositelka
vyznamenání Za vynikající
práci a Zasloužilá pracov-
nice kultury

Přehled účinkujících

=====

Děti z Troubska - vedoucí Hana
Vašulínová a Martin Procházka

Folklórní skupina Podskalák -
OB Troubsko, ved. Martin Procház-
ka a ing. Tomáš Kamenický

Folklórní soubor Rákosník Omice
-SKP Rosice, ved. Marie Kalábová,
ved. muziky Zdeněk Nečas

Folklórní soubor Rákosníček Omice,
SKP Rosice, ved. Hana Brzobohatá
a Lenka Horká

Muzika folklórního souboru Hájek
- OB Ostopovice, primáška Kateři-
na Slámová

Dívčí skupina ze Střelice -OB
Střelice, ved. Marie Smutná

Folklórní skupina z Ořechova -
TJ Sokol a OB Ořechov, ved.
Štěpánka Homolková

Folklórní skupina Líšňáci -
Brno-Líšeň, ved. Marie Knechtová

Folklórní skupina z Tuřan, ved.
Marie Hlavenová

Folklórní soubor Velen - SKP
Boskovice, ved. Jiřina Horáková,
ved. muziky Dušan Kovařík

Národopisný soubor Křenovák-
ZŠ Křenovice, ved. Alena Přetáková

ing. Otakar Pokorný, CSc. - dudák

Muzika PhDr. Miloslava Štrycha

Dechová huňba Bobravenka -JZD
Moravany, ved. Jan Beránek

Pořadem provází

=====

Jana Čipáková

OBSAH

Brněnsko ...	str. 1
K programu Národopisné slavnosti Troubsko 1986	6
K výročí velké moravské sběratelky	11
K výročí troubského Sokola	23
Přípravný výbor	30
Přehled účinkujících	31

Název: T r o u b s k o 8 6

(Sborník vydáný k VI.
národopisné slavnosti
Brněnska v Troubsku)

Sestavil: Václav Štěpánek, prom.
fil.

Fotografie: archiv

Náklad: 1000 ks

Vydalo: OKS Brno-venkov

Povoleno: OK ONV pod č.

370313886

AJ, V TOM TROBSKU ZVONIJÓ...

(Pořad věnovaný 35.výročí úmrtí
sběratelky Františky Kyselkové)

Pořad

Prológ

Představení zástupců souborů z míst
zápisů písní Fr.Kyselkové z okolí
Troubska a hostů

1. Vystoupení dětí	Troubsko
2. Zpěvy žen	Ořechov
3. Zpěvy dívek	Ostopovice
4. Královničky	Troubsko
5. Pozdrav Troubsku	Líšeň
6. Hrály dudy	Křenovice
7. Zpěvy žen	Tuřany
8. Vítání jara v Babicích	Boskovice
9. Dívčí zpěvy	Střelice
10. Tance a zpěvy z Brněn- ska	Omice
11. Písně Fr.Kyselkové	Muzika Miloše Štrycha
12. Mazurka z Újezda	Křenovice
13. Horácké tance	Troubsko
14. Břítva a Ševcovská	Boskovice
15. Dudácké okenko	ing.Otakar Pokorný, M.Knechtová
16. Dudák mezi dětmi	ing.O.Pokorný, dětí z Omic
17. Řemeslnické tance	Křenovice
18. Podhorácké a horácké mateníky	Omice

19. Zahradnická
a Čtverylka Boskovice
20. Závěr Muzika Mil
Štrycha a
zást.všech
souborů
21. Vyvolávání z Jízdy
králů Martin
Procházka